

ZANIB MIAN

ILLUSTRERET AF
NASAYA MAFARIDIK

OMARs
VERDEN

KOLOSSAL
BALLADE-
MAGNET

PÅ DANSK VED THOMAS MAINTZ

★ ★
Alvilda
★

MIG

Jeg hedder Omar
- Sådan her ser jeg ud

Jeg har en
LIVLIG
fantasi

Jeg hader
skumfiduser

Engang kørte jeg om
kap med min fars bil
på min cykel
- Og jeg vandt!

ESA

Lad jer ikke narre
af denne treåriges
uskyldige fjæs

Kan hyle og skribe
højere end sirenen
på en ambulance

Man kan altid
finde madrester
i hans hår

Leger med mine ting, så
de bliver helt klistrede

Jeg elsker ham, men sig
det ikke til nogen

MARYAM

Tretten 13 ←
(men tror, hun er seksten)
16

Kan 28 suraer
fra Koranen
udenad

Blev engang afsløret
i at have gemt et
hemmeligt lager af
småkager under sin
hovedpude

Elsker at irritere mig mere, end
hun elsker småkager

MOR

Er virkelig dårlig
til at sige "nej"

Er forsker

Man ser hende stort
set aldrig uden en
kop kaffe i hånden

Sådan her ser hun ud uden
hijab. Mor tager aldrig sin
hijab af foran mænd, som
hun ikke er i familie med

FAR

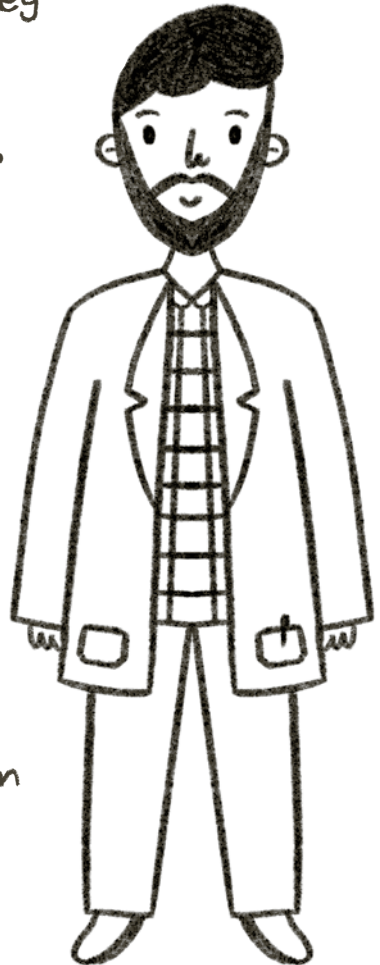
Har skæg, fordi han gerne vil ligne en vigtig mand – Jeg har faktisk aldrig set hans ansigt uden skæg

Nægter at spise rødbeder

Er også forsker

Er ved at miste håret på hovedet
(Han siger, det skyldes noget genetisk)

Kører på motorcykel
(mormor forsøgte engang at punktere den, fordi hun synes, det er for farligt)

SPYY

KAPITEL 1

Y Y Y Y T

Der lå en kæmpe stor
spytklad på min
lillebrors pande.

Det var min.

Men **PUHA**, han vågnede heldigvis ikke.

Lad mig forklare, hvordan det gik til: Jeg lå i min seng og forsøgte at falde i søvn, da jeg pludselig blev jagtet rundt på legepladsen af en lærer, der havde

GRØNT: 'SLIM!
'FLYDENDE

ud af ørerne og **SNEGLE**

i stedet for fingernegle.

Det var en drøm. En **OND** drøm, selvfølgelig.

Da jeg vågnede, var jeg ekstremt lettet over, at jeg alligevel ikke skulle ende i maven på et monster.

Jeg trak vejret langsomt for at få mit hjerte til at slå normalt i stedet for at hoppe op og ned som på en

trAMPOLin.

Jeg kom i tanke om, at min mor altid siger, at man skal spytte tre gange over skulderen, hvis man har mareridt.

På den måde slipper man af med

'SHĀYTĀN'.

Han er den slyngel, der giver én onde drømme.

Jeg ville **VIRKELIG** gerne slippe af med Shaytan! Så jeg samlede en hel masse spyt i

munden og **SKØD**

en ordentlig spytklat

over min venstre

skulder.

Men jeg håbede

virkelig, at spytklatten ville tørre, inden det blev morgen, så der ikke var nogen, der opdagede, at jeg var kommet til at spytte på min lillebror.

(UIMPONEREDE
FORÆLDRE KAN
GENKENDES PÅ DERES
PANDERYNKEN OG
HÅNDEN PÅ HOFTEN.
KAN VIRKE
SKRÆMMENDE, MEN
LAD VÆRE MED AT LØBE
VÆK).

Mor spurgte: "Hvad er der i vejen, Esa?"

Esa havde stadig travlt med at hyle, så jeg
svarede: "Spytklat."

"Ikke igen, Omar!"

VRÆÆÆÆÆL!

Jeg gemte mig bag min hovedpude.

Så kom far ind og sagde, at det ville være skønt,

✧ hvis vi kunne have

BARE **1** NAT[☾] ✧

om ugen, hvor stakkels Esa
ikke blev vækket af mine

SPILOPPER.

Jeg spurgte ham, hvad det betød, for

HUNDREDE TUSINDE gang. Han

himlede med øjnene for **HUNDREDE**

TUSINDE gang.

Jeg hørte min storesøster, Maryam, brokke sig inde på sit værelse. (Hun er virkelig ikke særlig glad for morgener).

Mor sagde, at det alligevel var ved at være tid til fajr. Jeg tænkte på, om Allah mon ville give mig en belønning for at have vækket dem til fajr.

FAJR
MORGENBØN

DHUHR
MIDDAGSBØN

ASR
EFTERMIDDAGSBØN

MAGHRIB
AFTENBØN

ISHA
NATBØN

KAPITEL 2

Jeg havde især haft mareridt om skolelærere.

Det var, fordi jeg skulle starte i en ny skole.

Det føltes meget, som om jeg havde

SLANGER I MAVEN

og nogle af dem havde bevæget sig op i mit bryst og klemte om mit hjerte. Jeg kan ikke så godt lide forandringer. Det ville være meget rarere og bedre for alle, hvis alting blev ved med at være det samme.

Tag nu for eksempel min pyjamas. Det er en meget behagelig pyjamas, som på en eller anden måde har formet sig efter min krop. Den er nærmest blevet til et nyt hudlag. Et mærkeligt hudlag, jeg kan tage af og på, som om jeg

var et eller andet slags menneskeligt firben.

Engang prøvede mor at smide den væk og få mig til at sove med en ny, stiv pyjamas, der

IKKE ENGANG HAVDE
DINOSAURER PÅ.

Forandring er helt vildt irriterende.

Jeg havde allerede været udsat for en virkelig stor forandring. For vi var flyttet til et nyt hus. Og det var derfor, jeg var nødt til at starte på en ny skole. Bare fordi mor havde fået sit

DRØMMEJOB.

Da hun fortalte mig det, kunne jeg ikke lade være med at undre mig over, hvad hun helt præcist mente med

Mente hun, at voksne kun drømmer superkedelige drømme om deres arbejde? Hvis det var sådan,

det hang sammen, glædede jeg mig overhovedet ikke til at blive voksen, for lige nu drømte jeg kun om sjove ting. Som at køre i en

RUTSJEBAANE,

der blev forvandlet til en

FLYVENDE GRIS.

Nogle gange er det bedre at drømme end at se en film! Altså bortset fra den form for onde drømme, der får mig til at føle mig virkelig lettet, når jeg vågner og indser, at drømmen ikke var virkelig.

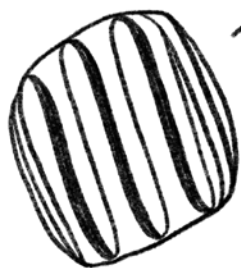
Nå, men det der job, som mor åbenbart havde drømt om hele tiden, lå for langt væk i forhold til der, hvor vi boede før, så vi var nødt til at flytte.

At skulle flytte var mega-, mega- **X 100**
IRRITERENDE.

for far sagde, at jeg ikke måtte pakke alle de 1267 dimser og dimsedutter fra mit værelse i den kasse, der skulle med til det nye hus. Det er ikke, fordi han rent faktisk har talt alle mine ting, men han kan godt lide at bruge præcise tal, når han taler. Det får ham til at lyde klog. Han sagde, at jeg var nødt til at vælge de ting, jeg elskede mest, og give resten til genbrug. Han forstod åbenbart ikke, at

♥
JEG ELSKER ALLE MINE TING. ♥
♥

Men så sagde han, at han ville blive virkelig stolt af mig, hvis jeg kunne vælge, for så ville jeg have klaret mig bedre end mor, der allerede havde pakket en hel masse af det, far kalder 'overflødig skrammel'. Jeg vil altid gerne have, at far er stolt af mig (især fordi det for det meste indebærer

chokolade-
croissanter

til morgenmad), så jeg valgte 51 dimser og dimsedutter, der skulle med i flyttekassen. Jeg talte dem meget omhyggeligt, så jeg kunne være præcis, når far spurgte (og for at sikre mig, at der ikke var nogen, der kunne smide noget af det væk, uden at jeg opdagede det).

Det gode ved det nye hus er, at det er super-, superlækkert. Da Maryam og jeg så det første gang, løb vi direkte ud i haven og jublede, fordi den var mindst dobbelt så stor som vores gamle have. Vi diskuterede højlydt, hvor vi kunne stille et fodboldnet og Esas klatrestativ, og Maryam slog en masse vejrmøller for at vise, hvor stor haven var.

JUU
HUU
JAAAA!

Det var første gang, vi så den lille, ældre dame, der bor inde ved siden af. Hun stirrede over hegnet og sagde: "Hmpf." Og så stak hun næsen i sky, som om hun havde lugtet et eller andet, hun ikke brød sig om.

